

ПРЕДГОВОРЪ

Предлагането стихосборниче съвсемъ нѣма претенциитѣ да обема най-хубавото и най-типичното отъ съветската любовна лирика. По известни причини, намъ е невъзможно да следимъ редовно съветската художествена мисль и сведенията ни за нея сж твърде откъслечни. Сборничето е съставено отъ извънредно оскъдния материалъ, съ който разполагаме, и само отъ него не може да се сжди окончателно за любовната лирика, а още по-малко за лириката въобще въ Съветския Сюзъ. При съставянето на сборничето преводачътъ се е ръководилъ главно отъ желанието да представи—доколкото това е възможно съ наличния материалъ—развитието на съветската любовна лирика, което развитието отразява измѣнящия се общественъ битъ. Затова сж представени работи отъ времето на гражданската война до началото на втората петилѣтка. Повтаряме, обаче, че съ представенитѣ автори нито се изчерпватъ авторитѣ на съветската любовна лирика, нито пъкъ е дадена най-сполучливата продукция. Освенъ това, не всичко, помѣстено въ сборничето, изразява здравото болшевишко становище по въпроса за отношението между мъжа и жената. Не можемъ да се съгласимъ, напимѣръ, съ обѣркването на Йосифъ Уткинъ предъ хубавитѣ очи и вежди на татарката Етме (вижъ стихотворението „Нощенъ ручей“), нито съ отпускането на Ал. Жаровъ по моментнитѣ увлечения (вижъ стих. „Писмо до любимата“). Въ посоченитѣ стихотворения на тѣзи поети говори още неизживѣното дребнобуржуазно интеллигентско отношение къмъ жената, недостатъчно добре разбранитѣ болшевишки отношения между половеѣ. . . Въ